

Nr 309.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 1 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om uppskattning av mark i och för framdeles skeende taxering till jordvärde- eller jordräntestegringskatt m. m., i vad propositionen avser anslag till täckande av de med nämnda uppskattning förenade kostnader.

(Sammansatta stats- och bevillningsutskottets betänkande nr 1.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 22, av den 7 januari 1920 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga propositionen bilagt förslag till förordning om uppskattning av mark i och för framdeles skeende taxering till jordvärde- eller jordräntestegringskatt;

dels ock till täckande av de med en sådan uppskattning förenade kostnader bevilja ett belopp av 1,000,000 kronor samt därav anvisa

a) å *tilläggsstat* till riksstaten för år 1920 ett *reservationsanslag* å 400,000 kronor; och

b) å *extra stat* för år 1921 ett *reservationsanslag* å 600,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 14 saml. Nr 309—310.

I skrivelse den 10 sistlidne april, nr 125, har riksdagen tillkännagivit, att riksdagen antagit Eders Kungl. Maj:ts förslag till förordning i ämnet med allenast viss, nedan omförd avvikelse beträffande 42 §, samt att riksdagen komme att framdeles anmäla sitt beslut beträffande den del av propositionen, som avsåge täckande av de med ifrågakvarande markuppskattning förenade kostnader.

På sätt i propositionen erinras, har anslaget till täckande av de med markuppskattningen förenade kostnader beräknats till samma belopp, som var föreslaget i den för 1919 års lagtima riksdag framlagda propositionen i förevarande ämne, eller 1,000,000 kronor. Efter samma grunder, som tillämpades i fjolårets proposition, har föreslagits, att av det erforderliga anslaget 400,000 kronor måtte anvisas å tilläggsstat till riksstaten för 1920 och återstående 600,000 kronor å extra stat för år 1921.

Beträffande beräkningen av kostnadsbeloppet erinras i propositionen endast, att chefen för finansdepartementet vid det tidigare förslaget framläggande efter samråd med sakkunniga och vid jämförelse med kostnaderna för det allmänna taxeringsarbetet kommit till den uppfattning, att till tryckning av blanketter, till själva uppskattningsarbetets utförande, till granskningsnämndernas och övernämndens sammanträden ävensom till övriga med värderingen förenade kostnader borde beräknas ett belopp ett för allt av 1,000,000 kronor. Trots de i 42 § vidtagna ändringarna (avseende högre traktamentsersättning åt ledamöter i uppskattningsnämnd m. m.) skulle, enligt vad departementschefen i förevarande sammanhang uttalat, den förut angivna siffran för kostnadsbeloppet icke behöva överskridas.

Beträffande de av Eders Kungl. Maj:t i 42 § föreslagna ersättningsbeloppen anförde riksdagen i sin ovanberörda skrivelse följande:

»Emot förslaget, sådant det nu föreligger, har riksdagen ej haft annat att erinra, än att de i 42 § upptagna bestämmelserna om ersättning åt ledamöter i uppskattningsnämnd m. fl. funnits böra bringas i överensstämmelse med vad innevarande riksdag, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 43, beslutit angående provisorisk förhöjning av de enligt resereglementet utgående dagtraktamenten för extra förrättningar i statens ärenden. Enligt förslaget skulle traktamentsersättning åt ledamöter i uppskattningsnämnd m. fl. utgå med i vissa fall elva kronor och i andra fall fjorton kronor om dagen, motsvarande dagtraktamentet i fjärde, resp. tredje klassen i resereglementet enligt kungörelsen den 26 februari 1918. Genom innevarande riksdags ovannämnda beslut hava sistberörda dagtraktamenten höjts till resp. 15 och 19 kronor. Konsekvensen har syntes riksdagen påkalla en motsvarande höjning av den i 42 § omhandlade traktamentsersättningen.»

Med anledning härav har under ärendets utskottsbehandling förut-

satts möjligheten av, att de högre ersättningsbeloppen kunde påkalla höjning av kostnadsanslaget. Utan kännedom om de närmare beräkningar, som kunde ligga bakom departementschefens ovannämnda, mera allmänna uttalande, har utskottet givetvis icke kunnat göra någon egen beräkning angående behovet av anslagets höjande. En förfrågan härutinnan under hand hos vederbörande inom finansdepartementet har besvarats därmed, att med hänsyn till de många på saken inverkan, osäkra faktorerna några exakta beräkningar angående anslagsbehovet givetvis icke kunnat göras, men att enligt vederbörandes uppfattning den av riksdagen vidtagna höjningen av de i 42 § omförmälda traktamentsersättningarna icke torde komma att medföra sådan kostnadsökning, att anslaget kunde befaras bli otillräckligt. Om mot förmodan så skulle visa sig bli fallet, stode alltid möjligheten öppen för Kungl. Maj:t att hos 1921 års riksdag begära ökning av det å 1921 års stat upptagna anslagsbeloppet.

På grund av vad sålunda i ärendet förekommit, har riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 22 i nu förevarande del, till tackande av de med den i propositionen omförmälda markuppskattningen förenade kostnader beviljat ett belopp av 1,000,000 kronor samt därav anvisat å *tilläggsstat* till riksstaten för år 1920 ett *reservationsanslag* å 400,000 kronor och å *extra stat* för år 1921 ett *reservationsanslag* å 600,000 kronor.

Vilket riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 1 juni 1920.

Med undersåtlig vördnad.
